

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi perintö- ja lahjaverolain 55 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan perintö- ja lahjaverolakia muutettavaksi siten, että maatilojen ja perheyrittäjien sukupolvenvaihdosten verotusta huojennetaan nykyistä suuremmassa määrin. Maatilaan ja muuhun yritykseen kuuluvan varallisuuden arvo huojennusta laskettaessa ehdotetaan alennettavaksi 40 prosenttiin varallisuusverotuksessa sovellettavasta verotusarvosta. Nykyisin huojennuksen las-

kennan perusteena on täysi verotusarvo.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Verovelvollisen vaatimuksesta lakia sovellettaisiin myös niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut vuoden 2004 aikana ennen lain voimaantuloa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Sukupolvenvaihdoksia koskevat veronhuojennukset

Huojennus perintö- ja lahjaverosta. Vastikkeettomia maatilojen ja yritysten sukupolvenvaihdoksia koskee perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 55 §, jonka nojalla osa perintö- ja lahjaverosta voidaan jättää maksuunpanematta. Osa perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen tekemästä pyynnöstä maksuunpanematta, jos veronalaiseen perintöön tai lahjaan sisältyy maatila, muu yritys tai osa niistä. Maatilan tai muun yrityksen osalla tarkoitetaan myös vähintään yhtä kymmenesosaa maatilan tai yrityksen omistamiseen oikeuttavista osakkeista tai osuuksista. Edellytyksenä huojennukselle on, että verovelvollinen jatkaa perintönä tai lahjana saaduilla varoilla maatalouden tai maa- ja metsätalouden harjoittamista tai muuta yritystoimintaa perintönä tai lahjana saadulla maatilalla tai näin saadussa yrityksessä. Lisäksi edellytetään, että maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perin-

tö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on suurempi kuin 850 euroa.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi perintö- ja lahjaverolain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatilaan kuuluvat varat arvostetaan verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin maatilasta tai muusta yrityksestä menevän veron suhteellisen osan 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta. Laskutapa johtaa käytännössä yleensä veron määräämiseen varallisuusverotusarvon mukaan, kuitenkin siten, että huojennus koskee vain 850 euron ylittävää veron osaa.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääosan maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, josta on myönnetty edellä tarkoitettu huojennus, ennen kuin viisi vuotta on kulunut perintö- tai lahjaverotuksen toimittamispäivästä, maksuunpanematta jätetty vero pannaan maksuun korotettuna 20 prosentilla.

Maksuajan pidennys. Maatilasta ja muusta yrityksestä maksuunpannun perintö- tai lahjaveron maksuaikaa pidennetään sukupolvenvaihdoksen yhteydessä verovelvollisen tekemästä pyynnöstä enintään viideksi vuodeksi. Pidennetyltä maksuajalta ei peritä korkoa.

Vapautus perintö- ja lahjaverosta. Perintö- ja lahjaverolain 53 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla verohallitus voi hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen perintö- ja lahjaverosta, jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maa- tai metsätalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden.

Myyntivoittoverohuojennus. Vastikkeellisten sukupolvenvaihdosten huojentamista koskee tuloverolain (1535/1992) myyntivoittoverohuojennus. Sen mukaan omaisuuden luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa, jos verovelvollinen luovuttaa harjoittamaansa maatalouteen tai metsätalouteen kuuluvaa kiinteää omaisuutta, avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön osuuden tai vähintään kymmenen prosentin osuuden osakekannasta. Edellytyksenä on, että luovutuksen saajana on luovuttajan lähiomainen ja luovutettu omaisuus on ollut luovuttajan omistuksessa yli kymmenen vuotta. Jos jatkaja kuitenkin luovuttaa omaisuuden edelleen ennen kuin viisi vuotta on kulunut, jatkajan luovutusvoittoa laskettaessa vähennetään hankintamenosta se veronalaisen luovutusvoiton määrä, jota verovapaussäännöksen johdosta ei ole pidetty luopujan veronalaisena tulona.

Lahjanluonteinen kauppa. Sukupolvenvaihdokset voidaan toteuttaa myös lahjanluonteisella kaupalla. Lahjanluonteisella kaupalla tarkoitetaan omaisuuden myymistä todellista käypää arvoa alhaisemmalla hinnalla. Perintö- ja lahjaverolain mukaan katsotaan käyvän hinnan ja käytetyn vastikkeen välinen ero lahjaksi, jos kauppahinta on enintään kolme neljännestä käyvästä hinnasta. Sukupolvenvaihdostilanteessa käytetty vastike voi olla alempi ilman, että lahjaveroa joudutaan suorittamaan. Lahjaveroa ei tällöin maksuunpanna, jos vastike on enemmän kuin 50 prosenttia maatilasta tai yrityksen käyvästä arvosta.

Perintö- ja lahjaverolain 55 §:n soveltaminen

Huojennuksen kohteena olevan maatilasta tai yrityksen käsitettä ei ole perintö- ja lahjaverolain säännöksissä erikseen määritelty. Käytännössä niitä on tulkittu pitkälti samoin kuin tuloverotuksessa.

Maatilatalouden tuloverolaissa (543/1967) maatilana pidetään tilaa, jossa harjoitetaan maa- tai metsätaloutta. Sukupolvenvaihdosta koskevassa perintö- ja lahjaverolain 55 §:n huojennussäännöksessä edellytetään, että maatilalla harjoitetaan maataloutta. Säännös ei siten sovellu pelkkään metsätalouden harjoittamiseen. Silloin kun tilalla harjoitetaan sekä maataloutta että metsätaloutta, saadaan huojennus myös metsän osalta.

Perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momentissa luetellaan ne maatilasta varat, joihin huojennus kohdistuu. Näitä varoja ovat maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet. Esimerkiksi tilan karja ei kuulu lainkohdan tarkoitamiin varoihin.

Elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968), jäljempänä elinkeinotuloverolaki, elinkeinotoiminnalla tarkoitetaan liike- tai ammattitoiminnan harjoittamista. Käytännössä sukupolvenvaihdoshuojennuksen soveltamisala on määräytynyt pääsääntöisesti sen mukaan, onko yhtiöön sovellettu tuloverotuksessa elinkeinotulon verotuksesta annettua lakia. Huojennusta ei sovelleta esimerkiksi pelkästään tuloverolain mukaan verotettavaa vuokraustoimintaa harjoittavan yhtiön osakkeiden luovutuksiin. Tulkinnanvaraista on ollut huojennuksen soveltuminen arvopaperikauppaa ja sijoitustoimintaa harjoittaviin yhtiöihin. Oikeuskäytännössä säännöstä on sovellettu esimerkiksi laajamittaista arvopaperikauppaa harjoittavan yhtiön osakkeisiin.

Konserniajattelun mukaisesti myös holdingyhtiön osakkeiden luovutukseen on sovellettu huojennussäännöstä silloin, kun kysymyksessä on ollut elinkeinotoimintaa harjoittavan konsernin emoyhtiö. Tällaisiin yhtiöihin sovelletaan tuloverotuksessa pääsääntöisesti elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia.

1.2. Kansainvälinen kehitys

Sukupolvenvaihdosten edistäminen on etenkin 1990-luvulla ollut kansainvälisen huomion kohteena. Euroopan unionin komissio antoi joulukuussa 1994 jäsenvaltioille suosituksen koskien pienten ja keskisuurten yritysten siirtämistä (94/1069/EY). Suositusten antamisen jälkeen useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet verolainsäädännön muutoksia sukupolvenvaihdoksia silmälläpitäen. Tällä hetkellä huojennussäännöksiä sisältyy useimpien Euroopan valtioiden sekä myös esimerkiksi Yhdysvaltojen verojärjestelmiin.

Perintö- ja lahjaverotuksessa huojennuksia myönnetään huojentamalla omaisuuden arvostamista, käyttämällä alennettua verokantaa tai myöntämällä verolle maksuaikaa. Komission suosituksessa korostettiin erityisesti mahdollisuutta maksaa vero useampana eränä.

Useissa maissa on käytössä sukupolvenvaihdoksiin sovellettava erityinen arvostamisperuste, jota sovelletaan ainakin osaan yritykseen kuuluvaa omaisuutta. Sukupolvenvaihdoshuojennuksen kohde on kuitenkin monissa maissa rajattu siten, ettei sijoitusluonteista omaisuutta voida luovuttaa huojennettuna.

Ruotsin lainsäädännön mukaan sukupolvenvaihdoshuojennus toteutetaan alentamalla luovutettavan yrityksen varojen ja velkojen erotus 30 prosenttiin substanssiarvoon perustuvasta arvosta. Saksassa yritysten sekä maaja metsätalouden harjoittajien omaisuus arvostetaan sukupolvenvaihdoksen yhteydessä 60 prosenttiin. Saksassa sukupolvenvaihdoksia huojennetaan arvostusvähennyksen lisäksi myös katsomalla tietty euromääräinen osa omaisuuden arvosta verovapaaksi.

1.3. Nykytilan arviointi

Nykyisillä Suomen perintö- ja lahjaverolainiin sisältyvillä yritysten ja maatilojen sukupolvenvaihdoksia koskevilla huojennussäännöksillä on pyritty estämään se, että perintö- ja lahjaverosta johtuva maatalouden ja muun yritystoiminnan jatkuvuus vaarantuisi niissä tapauksissa, joissa tällainen varallisuus siirtyy perintönä tai lahjana toimintaa jatkavalle

perilliselle tai lahjansaajalle. Käytännössä nykyinen huojennussäännös merkitsee sitä, että vero määrätään luovutetun varallisuuden käyvän arvon sijasta omaisuuden verotusarvojen perusteella. Säännökset tulivat voimaan vuonna 1979, jolloin kiinteistöjen ja osakkeiden verotusarvot yleisesti olivat merkittävästi niiden käypiä arvoja alemmat.

Osakkeiden arvostamista koskevat varallisuusverolain säännökset muuttuivat vuonna 1995 siten, että tuottoarvon huomioon ottamisesta verotusarvon laskennassa luovuttiin. Aikaisemmin yrityksen tulokseen perustuvan tuottoarvon huomioon ottaminen saattoi alentaa osakkeen verotusarvoa. Myös nykyistä korkeammat poistoprosentit ja vaihto-omaisuuden aliarvostaminen vaikuttivat osaltaan alentavasti osakkeiden verotusarvoihin. Muutos vaikutti kuitenkin erityyppisillä yrityksillä eri tavoin. Osakkeiden verotusarvot yleensä nousivat sellaisissa yrityksissä, joiden nettovarallisuuden arvo on korkea. Sellaisilla yrityksillä, joiden arvo oli painottunut tuottoon, verotusarvo sitä vastoin aleni. Tällaisia ovat esimerkiksi niin sanotut ideayhtiöt. Voidaan arvioida, että osakkeiden verotusarvot ovat keskimäärin nousseet, mutta tilastotietoa asiasta ei ole käytettävissä. Verotusarvo eroaa nykyisinkin käyvästä arvosta erityisesti silloin, kun yrityksen käypään arvoon vaikuttaa myös taseessa näkymätön aineeton omaisuus.

Elinkeinoelämän järjestöt ovat katsoneet, että säädettäessä nykyistä säännöstä yritysten varallisuusveroarvo oli huomattavasti alle käyvän arvon. Omaisuuden verotusarvot ovat huojennussäännöksen voimaantulon jälkeen järjestöjen käsityksen mukaan siinä määrin lähentyneet käypiä arvoja, että huojennusten merkitys on vähentynyt. Järjestöjen kannatoissa on pidetty tärkeänä käytettävien verotusarvojen alentamista.

Valtiovarainvaliokunnan mietinnön yleisperusteluissa (VaVM 37/2000 vp) hallituksen esityksestä laiksi perintö- ja lahjaverolain 57 §:n muuttamisesta (HE 104/2000 vp) todetaan muun muassa, että verotusarvot ovat nousseet tuntuvasti, kun osakkeiden verotusarvot 1990-luvulta lähtien on määritelty yksinomaan matemaattisen arvon pohjalta. Valiokunnan mielestä perheyriyksille olisi palautettava takaisin se verohuojennus suku-

polvenvaihdoksessa, joka niille voimassa olevan lain säätämisen yhteydessä oli tarkoitus antaa. Eduskunta hyväksyi vastaukseen mainittuun hallituksen esitykseen lausuman, jossa se edellytti hallituksen selvittävän edellytykset uudistaa perintö- ja lahjaverolakia tarpeellisilta osin siten, että sukupolvenvaihdoksia voidaan hallitusohjelman mukaisesti edistää. Eduskunta on lisäksi vastauksessaan hallituksen esitykseen laiksi perintökaaren 7 luvun muuttamisesta (EV 111/2002 vp) hyväksynyt lausuman, jossa eduskunta toisti valtiovarainvaliokunnan aiemman kannanoton, ja edellytti, että yritysten ja maatalomaaisuuden arvostussäännöt perintöverotuksessa palautetaan ennen vuotta 1993 vallinneelle tasolle.

Valtiosihteri Raimo Sailaksen johdolla toimineen työllisyysryhmän 31 päivänä maaliskuuta 2003 annetussa loppuraportissa. (Valtioneuvoston kanslian julkaisusarja 5/2003) katsottiin, että työpaikkojen turvaamisen kannalta on perusteltua uudistaa perintö- ja lahjaverolain maksuunpanon huojennussäännöksiä verotusta keventävään suuntaan. Työryhmä katsoi, että samalla on kuitenkin varmistettava, että verotuki kohdentuu yksinomaan varsinaiseen yritysvarallisuuteen eikä esimerkiksi sijoitusluonteiseen omaisuuteen.

1.4. Ehdotetut muutokset

Pääministeri Matti Vanhasen hallituksen ohjelman mukaan yritys- ja pääomaverotuksen tarkistuskohteisiin sisältyy muun muassa perheyrittäjien ja maatalojen sukupolvenvaihdosten edistäminen siten, että verotusarvoja alennetaan. Hallituksen 13 päivänä marraskuuta 2003 antaman yritys- ja pääomatuloverotuksen uudistamista koskevan kannanoton mukaan perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 1 momentin sukupolvenvaihdoshuojennusta muutetaan siten, että yritysvarallisuus arvostetaan 40 prosentiksi varallisuuden verotusarvosta.

Ehdotetulla muutoksella lisättäisiin maatalojen ja yritysten sukupolvenvaihdosten veronhuojennuksen määrää. Huojennus myönnetään nykyisin maksuunpanohuojennuksena. Lainkohdan rakenne ehdotetaan säilytet-

täväksi ennallaan.

Perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maksuunpanematta jätettävän veron määrä laskettaisiin vertaamalla varallisuuden käyvän arvon perusteella määräytyvää veroa siihen veroon, joka perinnöstä tai lahjasta olisi määrättävä, jos se arvostettaisiin 40 prosenttiin varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaisesta määrästä. Ehdotettu säännös alentaisi huojennuksen perusteena olevaa vertailuarvoa nykyisestä täydestä verotusarvosta 40 prosenttiin siitä.

Perintö- ja lahjaverolain nykyisen, varojen täyteen varallisuusverotusarvoon perustuvan huojennussäännöksen mukaan varat ja velat tulevat arvostetuiksi toisiaan vastaavalla tavalla. Ehdotuksen mukainen siirtyminen varojen arvostamisessa 40 prosentin arvostamisperusteeseen tarkoittaisi myös näihin varoihin kohdistuvien velkojen arvostamista tähän määrään. Huojennuksen piirissä olevat maatalon varat ja tähän omaisuuteen kohdistuvat velat arvostettaisiin 40 prosenttiin varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaisesta määrästä. Muun yrityksen kuin maatalon osalta 40 prosentin arvostamisperustetta sovellettaisiin yritysvarallisuuteen eli yritystoiminnan varojen ja velkojen erotukseen. Tältä osin lainmuutoksella ei ole tarkoitus muuttaa nykyistä oikeustilaa arvioitaessa sitä, mikä maatalon tai yrityksen varallisuus kuuluu huojennuksen piiriin.

2. Esityksen vaikutukset

Perintö- ja lahjaverolain sukupolvenvaihdosta koskevaa huojennussäännöstä on vuosittain sovellettu arvion mukaan vajaaseen kahteen tuhanteen tapaukseen. Huojennussäännöstä on sovellettu maatalojen sukupolvenvaihdoksissa yleisemmin kuin muiden yritysten sukupolvenvaihdoksissa. Maatalojen luovutukset tapahtuvat varsin usein käytäen lahjanluonteista kauppaa, jolloin lahjaveroa ei maksuunpanna, jos vastike on yli 50 prosenttia käyvästä arvosta. Muiden yritysten kuin maatalojen elinaikana toteutetuissa sukupolvenvaihdoksissa on käytetty suhteellisen harvoin hyväksi perintö- ja lahjaverolain huojennussäännöksiä. Nämä luovutukset on

käytännössä usein toteutettu verovapaata myyntivoittoa koskevien säännösten mukaisesti.

Erittäin karkean arvion mukaan huojennuksen nykyinen määrä on noin 10 prosenttia perintö- ja lahjaveron tilitetystä määrästä. Vuosina 2001—2003 huojennuksen vaikutuksen voidaan arvioida olleen keskimäärin runsaat 40 miljoonaa euroa vuodessa. Tuloverolain mukaan verovapaista luovutusvoitoista ei ole olemassa tilastotietoja, koska verovapaista luovutusvoittoja ei tilastoida.

Sukupolvenvaihdosten määrä lisääntyy lähitulevaisuudessa. Eri arvioiden mukaan 50 000—70 000 yrityksellä olisi lähivuosien aikana tarve sukupolvenvaihdokseen. Odotettavissa on, että vastikkeettomat luovutukset yleistyvät merkittävästi, jos ehdotetut muutokset toteutetaan. Huojennuksen määrä tulee sen vuoksi huomattavasti kasvamaan. Huojennuksen määrän kasvu ei kuitenkaan anna täyttä kuvaa muutoksen taloudellisista vaikutuksista, koska muutos merkitsisi painopisteen siirtymistä verovapaista myyntivoitoista perintö- ja lahjaverolain huojennussäännöksen soveltamiseen. Esityksen voidaan arvioida vähentävän verotuottoja noin 25 miljoonaa euroa vuodessa.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunto kauppaja teollisuusministeriöltä, maa- ja metsätalousministeriöltä, Verohallitukselta, Kaupan Keskusliitolta, Keskuskauppakamarilta, Kirjanpitoimistojen Liitto ry:ltä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Perheyritysten Liitto ry:ltä, Suomen Ammattiliittojen keskusjärjestö SAK ry:ltä, Suomen Yrittäjät ry:ltä, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f:ltä, Teollisuuden ja Työnantajan Keskusliitolta ja Veronmaksajain Keskusliitto ry:ltä.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Sitä sovellettaisiin niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan. Verovelvollisen vaatimuksesta lakia sovellettaisiin myös niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut vuoden 2004 aikana ennen lain voimaantuloa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

perintö- ja lahjaverolain 55 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 55 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 909/2001, seuraavasti:

55 §

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet sekä niihin kohdistuvat velat samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatilaan kuuluva yritysvarallisuus arvostettaisiin määrään, joka vastaa 40 prosenttia verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaisesta määrästä. Edellä tarkoitettu ero-

tus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- ja lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sitä sovelletaan niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

Verovelvollisen vaatimuksesta lakia sovelletaan myös niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut vuoden 2004 aikana ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

perintö- ja lahjaverolain 55 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 55 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 909/2001, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

55 §

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatilaaan kuuluvat varat arvostettaisiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaan. Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- tai lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

Maksuunpanematta jätettävän veron osan laskemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lahjasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalousmaa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet, kalusto ja laitteet *sekä niihin kohdistuvat velat* samoin kuin muuhun yritykseen kuin maatilaaan kuuluva *yritysvarallisuus* arvostettaisiin määrään, joka vastaa 40 prosenttia verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa noudatettujen perusteiden mukaisesta määrästä. Edellä tarkoitettu erotus tai, jos se on suurempi kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- ja lahjaveron 850 euron ylimenevä osa, viimeksi mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sitä sovelletaan niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut lain tultua voimaan.

Verovelvollisen vaatimuksesta lakia sovelletaan myös niihin sukupolvenvaihdoksiin, joissa verovelvollisuus on alkanut vuoden 2004 aikana ennen lain voimaantuloa.